

Det Samfundsvidenskabelige Fakultet	OMPRØVE, 2019
Juridisk kandidateksamen	Ordning:
Del/delprøve/fase: 2. år af bacheloruddannelsen	
Fag: Forvaltningsret	
Opgavetype: AO	
Antal sider i opgavesættet (incl. forsiden): 5	
Eksamensdag: Den 2. august 2019 kl. 9.00 – 14.00	
Eksamenslokale:	
Tilladte medbragte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet PC som opslagsværk	
Materiale der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten	

(Det bemærkes, at der ikke foretages opgavegennemgang)

AO 1

Storkøbing Kommune havde igennem en længere årrække udlejet et større kommunalt areal tæt på Storkøbing centrum til amatørforeningen Storkøbing Galopselskab, som anvendte arealet til at afholde hestevæddeløb. Huslejen for arealet havde været symbolsk og androg 100 kr. pr. år. Det område, hvor væddeløbsbanen lå, var omfattet af en lokalplan. Ifølge planens § 1 var formålet med planen at udlægge området til idrætsformål.

Efter kommunalvalget i 2017 var Retfærdighedspartiet blevet valgt ind i kommunalbestyrelsen i Storkøbing. Partiet mente ikke, at det kunne være en kommunal opgave at støtte Storkøbing Galopselskab gennem den lave husleje og henvendte sig derfor til Ankestyrelsen for at få spørgsmålet afklaret.

Retfærdighedspartiets formand, Anders Ankersen, foreslog på et kommunalbestyrelsesmøde i september 2018, at kommunen skulle opsigte lejekontrakten med Storkøbing Galopselskab og derefter anlægge en naturlegeplads på området til brug for kommunens børn, og at kommunalbestyrelsen i den forbindelse skulle give dispensation fra lokalplanen.

Marie Malling, der var formand for Storkøbing Galopselskab og medlem af kommunalbestyrelsen, argumenterede kraftigt imod forslaget, idet hun bl.a. anførte, at områdets brug ikke kunne ændres, uden at der blev udarbejdet en ny lokalplan, ligesom hun mente, at Anders Ankersen var inhabil ved sagens behandling, da han var formand for foreningen *Stop mishandling af heste til væddeløb* og i forbindelse med valgkampen i 2017 havde udtalt sig stærkt kritisk om Storkøbing Galopselskab.

Borgmesteren mente dog ikke, at Ankersen var inhabil og satte hans forslag til afstemning. Forslaget blev vedtaget med 12 stemmer for (herunder Ankersen) og 10 imod (herunder Marie Malling), mens 3 medlemmer af kommunalbestyrelsen undlod at stemme.

Marie Malling klagede umiddelbart efter kommunalbestyrelsens vedtagelse til Planklagenævnet, idet hun anførte, at vedtagelsen var ulovlig. Hun klagede samtidig til Ankestyrelsen, idet hun også over for denne anførte, at beslutningen var ulovlig, og at der var begået procedurefejl under behandling af sagen i kommunalbestyrelsen.

I sine kommentarer til klagen meddelte borgmesteren Planklagenævnet, at han ikke mente, at Marie Malling var klageberettiget, og at Planklagenævnet i øvrigt ikke var kompetent til at behandle sagen, der vedrørte kommunens skønsmæssige afgørelse af, hvilke aktiviteter man ønskede at støtte. I forhold til Ankestyrelsen anførte han, at alt "var foregået efter bogen", og at han i øvrigt heller ikke mente, at Ankestyrelsen havde kompetence til at behandle Marie Mallings henvendelse.

Storkøbing Folkeblad havde under hele sagen fulgt denne med stor interesse, og for at belyse sagen bedst muligt bad man om aktindsigt i det beslutningsgrundlag, som kommunalbestyrelsen havde haft, da Anders Ankersens forslag blev vedtaget. I sit svar oplyste Storkøbing Kommune, at sagen indeholdt lejekontrakten mellem Storkøbing Kommune og Storkøbing Galopselskab, et juridisk notat fra kommunens juridiske afdeling om muligheden for dispensation fra lokalplanen, samt et notat med overslag over omkostningerne til etablering af naturlegepladsen fra kommunens økonomikontor. Samtidig fremsendtes kopi af lejekontrakten, mens kommunen mente, at de to øvrige dokumenter var undtaget fra aktindsigt.

Der ønskes en begrundet stillingtagen til de forvaltningsretlige problemstillinger, som det beskrevne

hændelsesforløb giver anledning til.

Det bemærkes, at der ikke skal inddrages andre dele af planloven i besvarelsen end de nedenfor citerede.

Uddrag af planloven – lovbek. nr. 287 af 16. april 2018:

§ 19, stk. 1: Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra bestemmelser i en lokalplan, hvis dispensationen ikke er i strid med principperne i planen,

§ 58, stk. 1: Til Planklagenævnet kan påklages:

- 1)
- 2)
- 3) Kommunalbestyrelsens afgørelser om andre forhold, der er omfattet af denne lov og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår retlige spørgsmål.

§ 59: Klageberettiget efter § 58 er erhvervsministeren og i øvrigt enhver med retlig interesse i sagens udfald,

AO 2

I Kold Kommune havde man etableret den indsamlingsordning for husholdningsaffald, som landets kommuner iflg. miljølovgivningen er forpligtet til. Der var endvidere vedtaget det nødvendige regulativ, og ordningen var trådt i kraft. I praksis fungerede ordningen således, at kommunens skraldemænd tømte skraldespanden hos den enkelte husholdning hver 14. dag.

Albert Andersen søgte den 3. januar 2019 Kold Kommune om at blive fritaget for at skulle benytte ordningen. Den 10. januar 2019 svarede Kold Kommunes miljøforvaltning, at man havde besluttet at meddele dispensation fra affaldsaktørbekendtgørelsens § 9, stk. 1. Albert Andersen var derfor fritaget for at skulle benytte indsamlingsordningen fra den 15. januar 2019 og indtil videre. Endvidere fremgik det af forvaltningens brev, at "denne dispensation kan til enhver tid tilbagekaldes".

Det rygtedes lynhurtigt, at Albert Andersen var blevet fritaget for at benytte indsamlingsordningen. Kommunen modtog derfor et stort antal ansøgninger fra borgere, der også ville fritages for at skulle benytte indsamlingsordningen. Sagen blev nu taget op og behandlet i kommunens miljøudvalg i et møde den 27. februar 2019. Udvalget vedtog, at alle borgere skulle være omfattet af indsamlingsordningen – og det gjaldt også Albert Andersen.

Forvaltningen meddelte derfor ved brev af 4. marts 2019 afslag til alle, der havde søgt om fritagelse. Som begrundelse anførtes, at alle borgere i kommunen, jf. affaldsaktørbekendtgørelsens § 9, stk. 1, skulle være tilsluttet indsamlingsordningen.

Albert Andersen modtog samtidig et brev, hvori forvaltningen meddelte, at hans dispensation var tilbagekaldt med virkning fra den 15. marts 2019. Som grundlag for tilbagekaldelsen henvistes til, at det af dispensationen fremgik, at den til enhver tid kunne tilbagekaldes.

Da Albert Andersen havde læst brevet, påklagede han straks skriftligt afgørelsen til kommunalbestyrelsen. I sin klage krævede han dispensationen opretholdt, idet han anså tilbagekaldelsen for ugyldig.

Forvaltningen svarede Albert Andersen, at miljøudvalgets afgørelse var administrativt endelig, idet kommunalbestyrelsen havde delegeret kompetencen til at afgøre enkeltsager til udvalget og forvaltningen. Sagen ville derfor ikke blive behandlet i kommunalbestyrelsen. Det oplystes endvidere, at der i nær fremtid ville blive opstillet en ny skraldespand hos Albert Andersen, og første tømning ville ske den 15. marts 2019.

Albert Andersen klagede herefter til energi-, forsynings- og klimaministeren, idet han anmodede ministeren om at omgøre kommunens afgørelse om tilbagekaldelse af dispensationen.

Da Albert Andersen kom hjem fra arbejde fredag den 15. marts 2019, konstaterede han, at skraldespanden ikke var blevet tømt. I stedet havde skraldemanden sat en seddel på skraldespanden, hvor der stod, at den ikke var blevet tømt, fordi den var overfyldt. Der henvistes til, at det stod på selve spanden, at den ikke måtte fyldes så meget, at låget ikke kunne lukkes. Det fremgik endvidere, at spanden ville blive tømt ved næste besøg, forudsat mængden i den var reduceret så meget, at låget var lukket.

Albert Andersen blev rasende og skrev straks til kommunen og klagede over det, som han anså for

endnu en ulovlighed. I sin klage anførte Albert Andersen, at sedlen fra skraldemanden var en bebyrdende forvaltningsakt, hvorfor han skulle have været partshørt, inden afgørelsen blev truffet. Da partshøring ikke var sket, var afgørelsen ugyldig, og han krævede derfor, at skraldespanden straks blev tømt.

Der ønskes en begrundet forvaltningsretlig stillingtagen til de problemstillinger, som det beskrevne hændelsesforløb giver anledning til, herunder hvad ministeren bør svare.

Uddrag af affaldsaktørbekendtgørelsen:

§ 9, stk. 1: Når en kommunal ordning er fastlagt i regulativet for husholdningsaffald, jf. § 8, stk. 1, og regulativet er trådt i kraft, er borgere og grundejere forpligtet til at benytte ordningen, som foreskrevet....

§ 36: Afgørelser efter denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Ved besvarelsen skal det lægges til grund,

at affaldsaktørbekendtgørelsen ikke indeholder dispensationsbestemmelser, og

at det har været lovligt at delegere kompetencen til miljøudvalget og forvaltningen, som oplyst i opgaveteksten.

* * * * *